
 Beskrivelse

over

En Norff Strand-Sneppe,

kaldet

Fiore-Pist,

ved

 Hans Strom.

Denne Fugl, som i Almindelighed kaldes Fiore-Pist, eller Sicere-Pist, ligner i Henseende til Skabning en Sneppe, men i Størrelse en Kramsfugl, og er vel allerede nogenledes beskrevet i Søndmørs Beskrivelses I. N. 4. Capitel, men kan dog fortjene en noget nøiagtigere og udførligere Afhandling, tillige med en Aftegning, som her hos følger Tab. VII.

Næbbet, som er lidt længere end Hovedet, holder efter Sællandsk Alne-Maal en Tomme, to og en halv Linie i Længde. Begge Ræber

Ræber have paa hver Side en fiendelig Fure, som dog ei strækker sig ganske ned til Spidsen, og den øverste Ræbes Spidse gaaer en halv Linie uden for den underste. Ræbbets Farve er mestendeels sort, med ved Roden (Basis), rød-gul; hvilken rød-gule Farve viser sig paa øverste Ræbe meest oventil, og paa hiin meest neden under ved Hagen.

Tungen er, ligesom Ræbbet, smal og spids, i Midten vende-agtig, og ved Tunge-Roden forsynet med otte bløde Tænder, tre paa hver Side, og to i Midten. Gommen har og mange hen til Svælget vendende Tænder, af samme Bestaffenhed.

Hovedet og Halsen, ere begge sorte-graae, dog saa, at Struben er lidt hviid, og Halsens forreste Deel lidt lysere end den bageste. Øinene ere omgionne med en liden hviid Ring, og Brystet har graae Fiere, med hvide Kanter.

Kroppen har oventil, eller paa Ryggen, sorte og rødskinnende Fiere, med lyse Kanter, hvilke forarsage, at den seer lidt spraglet ud. Derimod er Bugen, og Kroppens Sider hvide, med en Deel store og graae Spætter hist og her, fornemmelig paa Siderne.

Vingernes Dække-Siere, ere i Allmindelighed sorte-graae, og fint hvidspættede, formedelst den Hvidhed om Kanterne, som de alle have, undtagen de allernederste; thi disse ere egentlig sorte, og have ifkun hvide Spidser, som blive, jo længere bagtil jo mere fiendelige, og udgiøre tilsammen, naar Vingerne bredes ud, en hvid Tvær-Linie. Vingerens underste Side er foran lyse-graae, men bagtil hvid.

Slag-Sierene, af første Orden ere ti i Tallet, og af dem ere de fem første, ganske sorte uden paa, men noget lyse paa den indad vendende, eller skulte Side. De øvrige fem derimod falde noget lysere, og ere ifkun mørke, med en liden hvid Bræmme omkring Spidsen. Slag-Sierene, af anden Orden ere og fornemmelig ti i Tallet, alle graae af Farve, men tillige hvide, saa vel i Spidsen som ved Roden, og det saaledes, at Hvidheden tager efterhaanden alt mere og mere til, indtil den ottende og niende Fier, som ifkun have en liden graae Plet hen ved Spidsen. Den tiende Fier er igjen mere graae, og efter den følge endnu nogle faae Siere, som ere ganske Sorte.

Stierten, bedækkes ovenfor af otte, meget fine og duunagtige, samt derhos lange og sorte Siere; men paa Siderne, saa vel som neden under, af hvide og graae-spættede Siere.

Styr.

Styr: Fierene, ere tolv i Tallet; de to mellemste og længste sorte-graae af Farve, og de to efterfølgende ligesaa, men dog med en liden hvid Bræmme paa den yderste Side henved Spidsen. De fire efterfølgende paa hver Side, blive efterhaanden mere lyse-graae, indtil den alleryderste, som den lyseste, og ere de alle i Spidsen omgivne med en liden fin og hvid Bræmme.

Fødderne, ere nøgne et Stykke ovenfor Knæerne, men bedækkes dog sammesteds af de Fiere, som sidde strax ovenfor paa Laarene. Skinne-Beenet er en Tomme langt, og Tærne ere fire i Tallet. Den mellemste af de tre forreste Tær er en halv Linie længere end Skinne-Beenet; men de andre to noget kortere, og den ind ad vendende lidt kortere end den yderste, samt allersøverst foreenet med den mellemste, ved en ganske liden Mellem-Huid. Den bageste Taae bestaaer kun af eet Led, og har en liden fladagtig, samt neden under indhulet Kloe, ligesom de øvrige Tær. Farven saas vel paa Skinne-Beenet som Tærne er gul, men paa Kløerne sort.

Denne Fugls Navn er Fjøre- eller Fjære-Pist, fordi den opholder sig i Fjøren, eller Fjæren, 3: Stranden, og idelig pister, eller piber. Om Sommeren siges den at opholde sig

sig i Fiordene, eller langt ind i Landet, ved Strandene af de ferske Bæde, for der at lægge sine Egg ud; men, saasnart det begynder at snee om Høsten, og Vinteren nærmer sig, forlader den det faste Land, og begiver sig ud til Derne, eller Hav-Kanten, som det her kaldes, hvor den da sees hele Vinteren igiennem, fiddende ved Strand-Kanten, og befindes, (tværtimod andre Sneppers Natur), at være saa lidet skye eller bange, at man kan gaae, eller roe den tæt forbi, næsten paa en Favn nær, førend den forlader sit Sted og flyver bort. Ved Stranden samler den sin Føde af smaae Søe-Skiæl; og har jeg undertiden fundet i dens Hals en Deel meget smaae Skiæl, til anseende som den allermindste Yngel af Blaae-Skiellen, Mytilus. Men da Bølgerne stærke Træk ved Hav-Bredden forbyder den at blive længe staaende paa eet og samme Sted, og at sanke sin Føde med Mægelighed; saa passer den paa, hver gang Bølgerne trække sig tilbage, at løbe efter, og i en Hast snappe Føden, men saasnart Bølgerne skyde frem igien, at vende om og løbe tilbage, hvilket den ofte igientager nogle hundrede Gange i Rad.

I Hr. Pontoppidans Norges Naturl. Historie, anden Part, Pag. 118. forekommer

refommer denne Fugl under Navn af Sicere-
Piſt, item Sicer-Rurv, Sicere-Muus, og
Strand-Erle; men hos andre Skribentere
ſøges den forgieves, og bliver derfor at anſee
ſom et nyt, eller i det mindſte ifkun lidet be-
kiendt Species, hvilket jeg efter Hr. Linnæi
Methode vil kalde: *Tringa roſtro baſi pedi-
busqve flavis, corpore fulco-undulato, abdo-
mine albo.*

Fiore-Hist.

